

MARCEL LUPU

Scurt Curriculum Vitae

Marcel Lupu, născut la Constanța la 19 Martie 1935, și-a petrecut copilăria (1941 – 1945) în lagărele Cobadin și Mereni din Dobrogea și apoi în ghetoul din Constanța până la 23 August, ziua eliberării României.

Școala Medie Tehnică de lucrări Hidraulice și Facultatea de Utilaj Technologic din București au fost alegerile lui pe când părinții ar fi dorit ca el să fie medic stomatolog. La 31 decembrie 1958, fiind la finele anului 5, înainte de predarea lucrării de diplomă ca inginer, a fost exmatriculat din cauza depunerii cererii de emigrare în Israel. Au urmat 3 ani de lucru pe șantiere în România: Pod la Mangalia, Canal de desecare pe Ialomița, Antene TV la Berești-Bacău, Poșta la Piatra Neamț, Linia de alimentare cu apă a Mangaliei... Șef de șantier, plătit ca muncitor pentru că ceruse să emigreze în Israel.

În 1961, căsătorit și tatăl unei fetițe, a ajuns la Haifa, unde a urcat treptele meseriei încet dar sigur: din Noiembrie 1961 ca fierar betonist la silozurile Dagon, apoi muncitor la laboratoarele de beton ale Technionului, tehnician la fabrica de fier armat Solel Boneh, până a întâlnit Industria chimică grea la Deshanim ca șef de întreținere la instalația de Amoniac.

Șase ani de muncă pe șantiere și în fabrici în căutarea unei meserii pe care a învățat-o dar nu a ajuns la ea.

Războiul de Șase zile l-a prins ca proaspăt angajat la IDC la proiectare. Din 1966 până în anul 2000 a lucrat la cele mai mari institute de proiectare ca inginer de proiecte și director de proiectare israelian pentru cele mai mari proiecte din industria chimică și petrochimică israeliană: Marea Moartă, Periclase, Rafinăriile din Haifa și Ashdod, Polypropilene, Carmel Olefinim, Haifa Chemicals, Abic, Teva, etc. În colaborare cu Technipetrol din Milano - Italia a participat la proiectarea Complexului chimic din Turkmenistan.

Formația tehnică nu l-a împiedecat să scrie, ani și ani, poezii și epigrame. După pensionarea legală la 65 de ani a continuat să muncească până la vârsta de 80 de ani, ca salariat și a lucrat ca ”estimator de bugete pentru proiecte”, pregătind bugete pentru Mega-proiecte în Israel și străinătate.

În ultimii 7 ani s-a ocupat cu ”rafinarea” și pregătirea pentru publicare, a sutelor de poezii și epigrame scrise, dar nepublicate, în cei 60 de ani în Israel, majoritatea în limba Română iar o parte în Ebraică. O mică parte au fost publicate într-o broșură de

Societatea Scriitorilor Militari - București sub auspiciile D-1. General-maior Mihail E. Ionescu.

Alte sute de poezii, rămase în România cu emigrarea, s-au pierdut.

Cărți în limba română:

Fereastră spre anotimpuri îndepărtate*	Ed. Scriitorilor Militari Buc. 2021
Fereastră spre anotimpuri îndepărtate	Editura Teșu - 2020
Priveliște prin fereastra din spate	Editura Saga - 2021
Epigrame și catrene de la A la Z	Editura Saga - 2021
Scoase ca din mânecă	Editura Saga - 2022
Casino	Editura Saga - 2022
Texte răvășite	Editura Saga - 2022
Cartea fără titlu	Editura Saga - 2023
Undeva – în altă parte	Editura Saga - 2023
Hohote de râs – Dată spre editare și tipărire 2023	

*ediție prescurtată, editată în România

În pregătire: "Nu are încă nume" (titlu provizoriu)

Broșuri în Ebraică (self-made)

Colecție de rime (Osef șel Haruzim) - 2015

Colecție de rime (Osef șel Haruzim) - 2019